

BY OSS IKKE NOE SMÅTT!

Skammen
klitrer seg til ofrene
den som blir slått
har forbrutt seg
blodet som renner fra sårene
er ureint
den misbrukte kroppen skyldig.
Skammen
klitrer seg til ofrene
hundreår etter tiår
tusenår etter hundreår
tar dette aldri slutt?

Søstre, kamerater, kvinner
nå flør sinnet vårt
flør og flør
opp fra det innerste mørket i oss
river med seg den glødende asken
fra alle bålene
river med seg slagene, skrikene
støvletrampene mot hjertet
de utbrukte, ulevde livene uten tall
som det ikke finnes trøst for.

Sinnet flør og flør
det er vår veldige gave til verden
sammen med kjærligheten
den aldri gjengjeldte
som fikk det for trangt
i en manns bryst

nå gir vi den til hverandre
og til denne jorda
med menneskene som bor her
svarte, hvite, gule, brune
til reinkalvene
ubeskyttet under våryret
til havet som puster så tungt
og til navnløse, usette blomster
djupt i indianernes jungel.

By oss ikke noe smått
noe halvt
Be oss ikke ta til takke!
Vi kommer her
med gløden fra alle bålene i oss
svien fra alle slagene
og støvletrampene mot hjertet
med sulten i de ulevde livene
og den forferdelige heten
i vår aldri gjengjeldte kjærlighet.
Stå ikke i veien for oss
når vi kommer for å vende jorda
med voldsomme spatak
når vi kommer for å dyrke den
på vårt vis.
Stå ikke i veien for oss
for vi eier morgendagen!

Kjersti Ericsson

By oss ikke noe smått!

Diktet er skrevet av Kjersti Ericsson da hun var leder av AKP. Det stod første gang i boka *Søstre! Kamerater!* fra 1987, og siden i diktsamlinga *By oss ikke noe smått* som kom på Oktober i 1988.

Kapitalismen gir det store flertallet av menneskene trange kår både når det gjelder forholdet mellom mennesker på det helt nære planet og når det gjelder livsbetingelsene på planeten vår. Dagens økonomiske orden fører til at mange millioner mennesker dør hvert år.

Men det finnes opprør, og det finnes muligheter. WTO-forhandlingene i Cancun gikk nylig i stå fordi landene i Sør ikke ville finne seg i diktatet fra de rike. Våre svenske naboer sa NEI til euroen. I vårt eget land stilles spørsmålet: Finnes det noe alternativ til markedsliberalismen?

I dette nummeret av *akp.no* forsøker vi å svare på det. Johan Petter Andresen, en arbeider som studerer kapitalismen på fritida, forteller i et intervju hvorfor kapitalismen ikke kan kvitte seg med sine kriser og hvorfor sosialismen har gode forutsetninger for å lykkes i dag.

Så når kvinnene i verden går i spissen for å endre verden, sier de kanskje:

«Stå ikke i veien for oss/ når vi kommer for å vende jorda/ med voldsomme spatak/ når vi kommer for å dyrke den/ på vårt vis. Stå ikke i veien for oss/ for vi eier morgendagen!»

Les også om

Motstand – Euro-nei og WTO-kollaps	s. 2
Kamp mot imperialismen – Irak og Palestina	s. 3
Raser og kjønn	s. 6
Anti-kommunisme	s. 7

Demonstrasjon mot krig 25. oktober
<http://www.ingenkrig.no/hentsoldatenehjem/>

MOTSTAND

Hvorfor skal mindretallet bestemme?

LEDER
Jorun Gulbrandsen

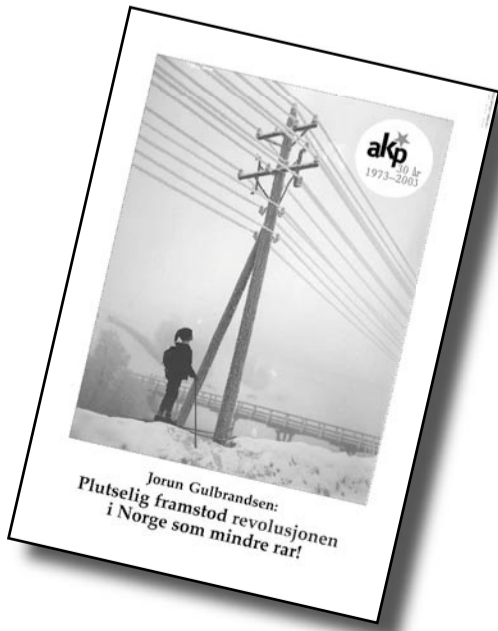
I Maktutredningas hovedkonklusjoner, som ble lagt fram 26. august i år, sies det bl.a.: «Markedene er utvidet. Børsen har tido- blet sin omsetning på ti år. Aksjemeglere, finansanalytikere og finansielle investorer har fått økt betydning. Selskaper har vokst gjennom oppkjøp og fusjoner. Resultatet av mer marked er ikke spredning av makt, men sterkere innslag av oligopoler: Tre-fire store foretak eller kjeder dominerer i flere og flere bransjer. Selv om markeds konkurransen har økt, har makten over næringsutviklingen blitt konsentrert.»

«Gjennom EØS-avtalen er det lagt stramme bånd på norske myndigheters lovgivningsmyndighet. Norge er bundet av EUs regelverk og rettsfortolkninger på en rekke sentrale samfunnsområder.»

Sagt på norsk: De rike blir rikere og får større makt. Overnasjonale organer som EU/EØS binder Norge og har på mange områder mer å si over kommunene enn hva kommunestyret har. Er det rart at bare halvparten av befolkninga stemmer når det er kommunevalg? Demokratiet vi har i Norge er et skinnendemokrati. Det er et mindretallsstyre der stemmeseddelen er bytta ut med aksjeposter og der aksjeeiernes interesser, nasjonalt og internasjonalt, utgjør partiprogrammet.

Mot dette dannes det aksjoner for å forsvare velferdsstaten og kommunedemokratiet. «For velferdsstaten» er en allianse med 30 organisasjoner, fagforeninger og andre, som representerer over en million mennesker. «Folkeaksjonen Velferd» består av 87 kommuner/ordførere. Dette er et uttrykk for en nødvendig kamp og en alliansebygging for et virkelig folkets styre.

Det kapitalistiske Norge og overklassens frivillige underleggelse under EØS og WTO/GATS vil føre til mer nødvendig opprør fra kommuner og fagforeninger. Men kapitalismen er et hinder for bygginga av en velferdsstat i dag. Konkurransen kapitalgruppene imellom vil føre til angrep på velferd og demokrati i et stadig høyere tempo. Sosialismen gir helt andre muligheter for å etablere et flertallsstyre. I stedet for flertallets evige kamp for å forsvare seg mot mindretallets pengebaserte makt!

Jorun Gulbrandsen:
Plutselig framstod revolusjonen
i Norge som mindre rar!

Hefte «Plutselig framstod revolusjonen i Norge som mindre rar» av Jorun Gulbrandsen finner du på www.akp.no/rfane/2003/01/jorun-gulbrandsen.php3

Kva skjedde i Cancun?

Same dag som Sverige røysta nei til euroen, var det ei anna hending som skaka opp leiarskribentane i vestlege storaviser. Tingingane i Verdas handelsorganisasjon (WTO) braut saman i den meksikanske badebyen Cancun. *Akp.no* har snakka med Thomas Vermes som fylgde Cancun-toppmøtet for *Nationen*.

Magnus Bernhardsen

– *Kvifor braut tingingane i Cancun saman?*

– Dette toppmøtet i WTO er eit tidevass-skilje, no hadde endeleg u-landa fått nok sjølvtilitt. Dei godtok ikkje eit diktat. Tingingar vart kalt ein utviklingsrunde, der behova til dei fattige landa skulle stå i sentrum. Dei rike landa, med EU og Japan i spissen, kravde likevel å få gjennom sin dagsorden, dei såkalla Singapore-emna. U-landa fann seg ikkje i det meir. 80 land, eit fleirtal av WTO-medlemene, hadde sagt dei ikkje ville forhandla om Singapore-emna. WTO skal formelt vera eit konsensusbasert organ, men møteleiarane tillet likevel at ein kunne gå til tingingar på dette. Til vanleg ville u-landa bøygd seg, men no sa dei at det ikkje var rom for tingingar meir.

Singapore-emna er:
– liberalisering av utanlandsinvesteringar, noko som liknar på MAI
– liberalisering av offentlege innkjøp, eit slags globalt EØS

Frå demonstrasjonane: Kvinner mot WTO

Foto: IMC Cancun

– avtale om regulering av konkurranselover
– letting av handelsvilkår.

– *Kva med norske bønder? Nokon hevdar at dei står i vegen for fattigbønder i tredje verda?*

– Dei som seier slikt, er anten uvitande eller so har dei ein annan dagsorden, eit ynskje om å bygja ned norsk landbruk. NGOar og u-land snakkar om matsuverenitet, der ein skil mellom landbruksproduksjon for eksport og innanlands produksjon for egne behov.

Landbruksministeren i Japan har til dømes teke til orde for eit mangfald av ulike landbrukssystem, der ein kan verna innanlands landbruk samstundes som ein opnar for at dei fattige landa kan delta på marknaden.

– *Kva skjer framover?*

– Dette var ein liten brems i WTO-prosessen. Men: Prosessane kjem i gang på nytt, og nye kompromiss kan lagast.

Sverige sa NEI!

14. september røysta Sverige nei til Den økonomiske og monetære unionen (ØMU), som er ein del av å samla heile EU til ei eining.

Magnus Bernhardsen

Svenskane ville ha krona framfor euroen, men fyrst og fremst ville dei rå seg sjølv. Demokrati og sjølvstende var dei viktigaste grunnane svenskane gav for å røysta 'nei'.

Det svenske kommunistpartiet KPML(r) skriv i *Proletären* 38/03: «Folkets nei er ikkje berre eit nei til ØMU og representerer ikkje berre eit opprør mot ein stadig meir sjølvtilfreds overklasse, men inneber også ei meir eller mindre medviten politisk viljesytring. Folkets nei, og framfor alt arbeidarklassens nei, inkluderer eit standpunkt mot den høgrepolitikken som kjem frå EU og ØMU, og er eit krav om ein politikk som vernar arbeid, velferd, likskap og rettferd.

Det var kvinner, arbeidrarar, folk i distrikta og ungdom som sa nei. Valdagsmålinga synte at 65 % av LO-medlemene røysta nei, og

58 % av kvinnene. Og heile 66 % av ungdomane mellom 18 og 21 år!

Me gratulerer det svenske folket med neiet!

Jubel etter nei-sigeren i Sverige!

Foto: Nei til EU

KAMP MOT IMPERIALISMEN

Stopp møta med Sharon, Jan Petersen!

Utanriksminister Jan Petersen var nyleg på vitjing hjå statministeren i Israel, Ariel Sharon. I strid med vanleg praksis vitja han ikkje nokon palestinsk leiar. *Akp.no* har høyrte med Ingrid Baltzersen i Palestinakomiteen i Oslo om kva dette inneber.

Magnus Bernhardsen

Solidaritetsmiljøet tykkjer det er gale at han berre vitjar Israel, det er vanleg å vitja palestinarane au. Det vert lagt merke til at han berre vitja Sharon, og det er med på å legitimera Israel og Sharon. Jan Petersen gjorde det same i sumar, då Sharon vart invitert til Noreg. Det at Noreg legitimerer Sharon internasjonalt på dette viset er svært viktig for israelarane, seier

Ingrid.

– Kan ein sjå dette i samband med dei nye trugsmåla mot Arafat?

– I samarbeid med USA gjer dei Arafat politisk uviktig. Det var for å ta makt frå Arafat at USA pressa fram innsetjinga av statsministeren Abu Mazen. Dette er det eksterne interesser som styrer, ikkje demokratiprossessar i Palestina. For å isolera Arafat boikottar Israel politikarar som snakkar med Arafat.

Likvidering

Det har vore konkrete planar sidan i fjor om ei likvidering av Arafat. Formuleringa dei laga i det israelske tryggingrådet 12. september, gjer det ikkje klart om dei vil drepa Arafat eller ikkje, men det er i alle høve ikkje ein måte å driva diplomatisk verksemd på. Palestinakomiteen i Oslo krev at Noreg sluttar med den ein-sidede kontakten med Israel!

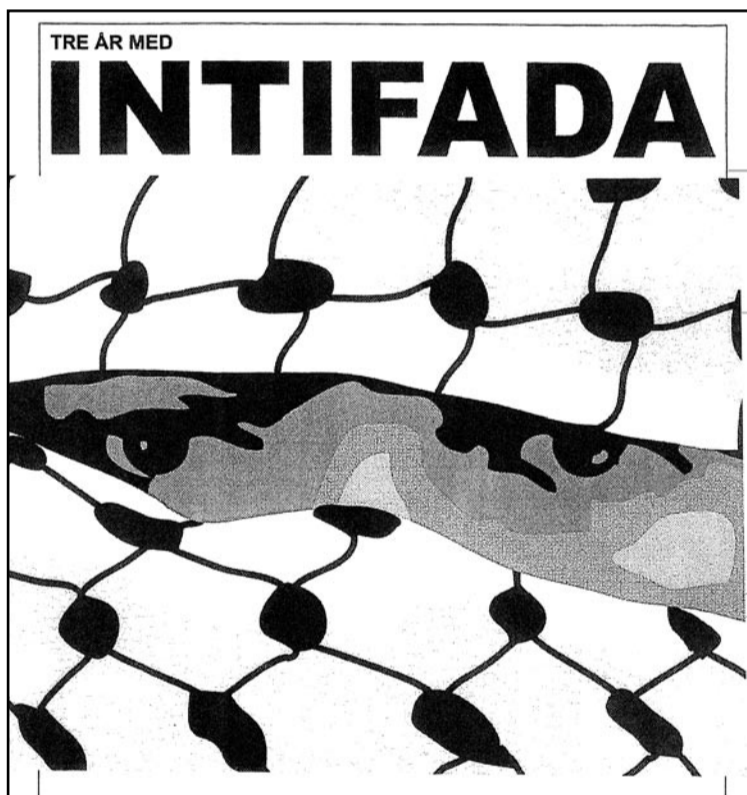

Ingrid Baltzersen

– Er det andre saker som er viktige no?

– Nett no er det viktig med «Stop the Wall»-kampanjen, kampen mot muren Israel byggjer rundt palestinarane. Ein kan skriva under eit opprop mot muren her:

www.stophewall.org

Soldatane ut av Irak!

«- Jeg skulle ha sagt: Dette er en krig, og vi sender norske soldater i krig. Jeg valgte nok ord som ikke var de beste, sa Bondevik.» (NTB-melding 2. september 2003.)

Magnus Bernhardsen

Dette er ikkje statsministeren vår som snakkar om dei norske soldatane i Irak. Nei, Kjell Magne Bondevik har no kome fram til at krigen mot Jugoslavia for fire år sidan faktisk var ein krig. Fire år tok det å vedgå dette.

Samstundes er Noreg no med i to andre krigar, i Afghanistan og Irak. Ingen av desse krigane vil Bondevik kalla med sitt rette namn. Nei, dei er humanitære intervensjonar og stabiliseringsaksjonar.

Skal det gå fire år før ein norsk statsminister kan innrømme at Noreg er med på okkupasjonen av Irak?

Den 25. oktober er det verdsfemnande markeringar mot okkupasjonen av Irak under mottoet «Hent soldatane heim».

www.ingenkrig.no/hentsoldatenehjem

Kvinner er redde i Irak

Så har sivilisasjonen endelig inntatt Bagdad. Eller har den ikke det? Kinoer viser nå pornofilmer, såkalt «hard-core». Hvis dette betyr frihet – hvem går den ut over?

Jorun Gulbrandsen

Pornoen handler ikke først og fremst om å skildre seksualitet. Hadde den gjort det, hadde det vært enkelt å være tilhenger. Porno lyver om seksualitet. Porno framstiller kvin-

ner stykkevis og delt hvor de ulike kroppsdelenne er der for å tilfredsstille menn. Kvinnene i pornoen er virkelige mennesker som utsettes for virkelige voldelige handlinger.

Kvinnene utsettes for vold på flere måter. I Irak er USA (og Storbritannia) okkupantmakter. Som sådan er de forplikta etter internasjonal lov å trygge befolkninga (nokså ironisk, ettersom de har bomba folket, men slik er love). Sikkerheten er ødelagt. Kvinnene har fått en forferdelig situasjon. De har det verre enn under Saddam Hussein. Organisasjonen «For kvinners

frihet i Irak» forteller at mer enn 400 irakiske kvinner er blitt kidnappet, voldtatt og i noen tilfeller solgt i landet som er blitt lovløst etter Husseins fall. Volden er en daglig hendelse, spesielt i Bagdads gater, uten at de amerikanske soldatene bryr seg det aller minste. Fra det øyeblikket ei kvinne går ut på gata, er hun et umiddelbart mål for ydmykelse og seksuell trakassering.

Menneskerettsbrudd

Menneskerettsorganisasjonen Human Rights Watch har nylig undersøkt kvinnesituasjonen og sier at mange

kvinner tør ikke gå ut, tør ikke søke jobb, jenter tør ikke gå på skolen. Human Rights Watch har laget en rapport med mange eksempler. Her er to av dem:

Jente, 9 år, ble brutalt voldtatt av en mann som fanget henne i trappa i leiegården der hun bor, midt på dagen 22. mai. Et sjukehus nektet å behandle henne, og et rettsmedisinsk institutt nektet å undersøke henne fordi hun ikke hadde en offisiell henvisning.

Jente, 15 år, flykta fra et hus i Bagdad hvor hun hadde vært holdt som fange med sine to søstre og sju andre barn. Hun

var ikke blitt voldtatt, men det var hennes søster. Hun trodde at fangevokterne hennes hadde tenke å selge henne og de andre barna til «traffickers» (menneskehandlere). Saka hennes ble rapportert til det amerikanske militærpolitiet, men det irakiske politiet ville ikke engang ta imot forklaringa hennes.

Det finnes mange, mange eksempler på hvordan kvinner i alle aldre er blitt utsatt for bortførelser, gjengvoldteker og annen mishandling. Ut med okkupantene! La det irakiske folket ta ansvaret for sitt eget land og sin egen sikkerhet.

– Sosialismen er både

– Arbeiderklassen er mye større og mer erfaren nå enn i 1917 og 1949.

Er sosialisme mulig? Er den egentlig ønskelig? Når det tidligere har skjedd overgrep i sosialismens navn – kan det bety at kapitalismen tross alt er et bedre system? Er det mulig å lage en demokratisk sosialisme i Norge? Kan kapitalismen overleve? Dette er noen av spørsmålene som mange kritikere av kapitalismen stiller seg.

Jorun Gulbrandsen

Foto: akp.no

Vi spør Johan Petter Andresen om å kommentere noen av disse spørsmålene. «Kapitalismen har utvikla seg slik at det er mye bedre forutsetninger for sosialisme dag,» sier han.

Andresen er 52 år og har vært industrimaler i 20 år. Før det var han støperiarbeider. Og før det igjen studerte han psykologi, engelsk og historie. I fagbevegelsen har han hatt flere tillitsverv. Han tok for noen år siden initiativ til AKPs økonomikonferanse som gikk gjennom verdensøkonomien. Han har tilrettelagt for studier av Karl Marx' *Kapitalen*. Han er ingen forsker. Men han studerer økonomi hele tida. Daglig lesing av *Aftenposten* og *Dagens Næringsliv* hører med. *The Economist*, *Far Eastern Economic Review* og ikke minst *Monthly Review* leses regelmessig, for å finne andres økonomiske analyser.

Kina og Sovjet

akp.no: I Kina og Sovjet fikk mye fattigfolk et bedre liv. Men det skjedde også overgrep fra maktas side.

JPA: Det har vært klassesamfunn i verden i tusener av år. Slavesamfunn, føydalsamfunn og kapitalisme. I alle disse har et lite mindretall av befolkninga hatt makta. Det er vel ikke rart om de første 100 årene med forsøk på å lage flertallsstyrer er vanskelig.

akp.no: Var underklassen for dårlig organisert?

JPA: Ja, og arbeiderklassen var for liten. De første forsøka på å lage sosialisme skjedde i økonomisk lite utvikla land med mye føydalisme. Kanskje var det bare 5 % arbeidere i Russland og enda færre i Kina. Flertallet var småprodusenter. De var ikke trent i arbeidsdeling og i kollektiv handling slik arbeiderklassen er. I Russland var

utgangspunktet tsardiktatur, første verdenskrig og invasjonskriger. Likevel var det mye som gikk bra! Fattigfolk, både arbeidere og befolkninga på landsbygda, fikk mer innflytelse og et bedre liv materielt. Bra at det varte så lenge at landet kunne være den viktigste motkrafta mot nazismen. Kina hadde i dag aldri blitt noe annet enn Asias sjuke mann, om ikke folket hadde frigjort seg fra engelsk og japansk imperialisme. Landet er på mange måter sterkt i dag fordi det heller ikke blei noen amerikansk koloni. Så ut fra sine begrensninger, er det mye å se positivt på.

Ny overklasse

Men kommunistpartiene i både Kina og Russland mente de representerte arbeiderklassen. Når partiet var ved makta, var klassen automatisk det samme, sa de. Så gikk den gamle overklassen inn i partiet der de kom til, og det utvikla seg også en ny overklasse som gradvis utvikla nye kapitalistiske produksjonsforhold. De manglende demokratitradisjonene i Russland og Kina i tida før de sosialistiske revolusjonene, farga også de nye samfunna og kommunistpartiene.

Altså, det skjedde både bra og dårlige ting – samtidig.

Oppdeling av verden

akp.no: I dag snakker vi om globalisering. Men verdensmarkedet er ikke en ny oppfinnelse?

JPA: Kapitalismen utvikla seg nett opp på grunn av et det alt fantes et verdensmarked. Handelsfolk kjøpte billig i Østen og solgte i Vesten og vice versa. Veien gikk videre til manufaktur (verksteder) og til industrikapitalisme. Og med den kom en voldsom utvikling av arbeidsproduktiviteten og en proleta-

rising av småbønder og fiskere. Når vareproduksjonen økte, økte behovet for flere markeder (varene skulle jo selges), mer råvarer og dermed flere kolonier. Så hele 1800-tallet var en kamp fra Europas og USAs side for å utvide deres herredømme. Hele verden var oppdelt ferdig på Berlinkonferansen i 1890. Det var da de makabre snorrette grensene på Afrikakartet ble streket opp. Hele verden ble underordna den europeiske industrikapitalens behov.

Årsaken til verdenskrigene var kampen om nyoppdelinger av verden, hvor Tyskland var drivkraft.

Verre kriser

akp.no: Koloniene frigjorde seg formelt etter andre verdenskrig. Men reelt er de kolonier?

JPA: Økonomiene til alle land er mer og mer trukket inn i verdensmarkedet. Imperialismen har gått inn med ekstern kapital og investert i gruver og plantaser i land i Sør og gitt lån til å bygge opp statsapparater og infrastruktur i disse landa. Denne gjelda blir en stadig større mare for landa i sør. Deres eksportinntekter vil aldri stå i forhold til låna de må betale, for verdensøkonomien utvikler seg stadig mer negativt. For å få refinansiert låna, sier Verdensbanken og Det internasjonale pengefondet at landa må åpne for enda mer import av varer fra Nord, og åpne for privatisering slik at selskapene i Nord kan ta over landas produksjon av vann, energi og andre tjenester. De fattige landa blir i et slikt verdensomspennende marked utsatt for verre og verre kriser.

Stagnasjon

akp.no: Men i USA er det også krise. Landet har ei enorm gjeld. Og da det

ble stilt spørsmål ved om statistikken over arbeidsløsheten viste korrekte tall, viste det seg at den er kunstig lav blant annet fordi det sitter så mange fattigfolk i fengslene!

JPA: Alle kjente stagnasjonstendenser utvikler seg i den moderne kapitalismen i de rike landa: Nedgang i den økonomiske veksten, økt arbeidsløshet, økte klasseskiller og økt fattigdom. Med angrepa på Irak og Afghanistan har USA prøvd å ta en kamp for å beholde verdenshegemoniet. Men det fører til at alle problemene deres skjerper enda mer.

Thatcherisme

akp.no: Men i Norge? Vi leser at vi kjøper og kjøper. Vi er rike.

JPA: I de imperialistiske landa som Norge har produktiviteten økt voldsomt siden 1900. Arbeidsfolk har greid å få en andel av denne økte produktiviteten. Dette skyldes blant annet at arbeiderklassen har greid å organisere seg, og at de rike kapitalistiske landa følte trusselen fra de sosialistiske landa som ga arbeiderklassen bedre levekår. Og fra og med 1970-tallet ble det flere i arbeiderfamiliene som jobber. Det har påvirket kjøpeevnen og skapt det moderne, stressa mennesket. Samtidig skjedde mye av økningen av levestandarden i den perioden da kapitalismen hadde en ekstrem høy vekst (fra 1945 til midt på 70-tallet). Men mye av folks penger tas tilbake. Den norske formen for thatcherisme kom med Kåre Willochs regjering i 1981.

Skattene har økt

akp.no: Har ikke skatten gått ned?

JPA: Jo, skatten på lønna har gått litt ned. Men skatter og avgifter på forbruket har gått kraftig opp.

Ønskelig og mulig

Arbeiderklassen har stort sett opprettholdt reallønna, men har ikke greid å hindre økt utbytting fra staten. Det har vært en stor økning av alle avgifter. Egenandeler har tatt helt av. Alle regninger i dag står det 24 % moms på. Det rammer alt forbruk, alle varer, alle tjenester.

Folks motstand mot skatter og avgifter er reelt begrunna. Høyrefolka utnytter dette til å kreve skattelette, men underslår at det er de rike de snakker om.

Klasseskille øker

akp.no: Aksjespekulanter og overnasjonale organer som EU/EØS og WTO/GATS har økende makt i Norge, sier Maktutredninga.

JPA: Maktutredninga viser at politikerne jobber bevisst for å styrke markedet mot demokratiet. De demokratisk valgte politikerne bruker sine posisjoner til å svekke demokratiet. Det er ikke rart at politikerforakten øker.

Arbeidsløshet og classeskiller øker også. Regjeringa Bondevik la fram «Utjammingsmelding» i 1999. Den viste at Norge var det landet i Europa hvor ulikhetene økte mest på 90-tallet, nest etter Italia. Mellom 300 000 og 800 000 nordmenn kan defineres som fattige. Dette er minstepensjonister, folk som får sosialhjelp, arbeidsløse, mange innvandrere og studenter.

Arbeidskraftreserven

akp.no: Arbeidsgiverne mener stadig folk tjener alt for mye.

JPA: Ja. Et middel til å få ned lønna er å svekke fagforeningenes stilling i bedriftene og samfunnet ellers. Et annet middel er å skaffe seg en stør-

re reserve av arbeidskraft. Det var det som var grunnen til importen av arbeidere fra Sør-Europa, Pakistan, Marokko osv. på 60- og begynnelsen 70-tallet. De som tilhører arbeidskraftreserven i hele verden har lavere levestandard enn befolkninga ellers som tilhører den faste arbeidsstokken. De er fattigere, har usikrere ansettelsesforhold, er oftere arbeidsløse og har dårligere boforhold. Nå vil borgerskapet i Norge øke denne reserven via EØS-avtalen.

akp.no: Er det ikke nok med de over 100 000 registrerte arbeidsløse?

JPA: Nei, så lenge de ikke har greid å knekke de høye lønningene, vil de ha mer. Kvinnene er ikke lenger en tilstrekkelig stor reservearbeidskraft, de er nå med i den permanente arbeidsstokken slik teknologien og produksjonen er i dag. Kapitalistene tror virkelig at lavere lønninger løser deres problemer.

Fram til 1970-årene kunne det se ut som om både arbeiderne og kapitalistene kunne få det bedre. *Samtidig.* Nå ser det mindre og mindre sånn ut. Kapitalistene får det bedre. Men arbeidsfolk får det verre. Til utpå 70-tallet gikk det bra med økt produktivitet. Men nå betyr økt produktivitet dårligere tider for arbeidsfolk. Den betyr mindre og mindre sosial trygghet.

Pisse i bukse

Løsningene som kommer fra de store partiene, styrker denne tendensen, fordi de går ut på å bedre bedriftenes konkurransevne ved å begrense deres utgifter, for eksempel ved at arbeidsfolk må ta mer av skatte- og avgiftsbyrdene. Partiene jobber dessuten for lønnsmo-

derasjon, mindre penger til trygdene og til kommunal velferd osv. Men disse tiltaka svekker etterspørselen! Det er som å pisse i bukse for å holde varmen. Når folk får dårligere råd, kan de ikke kjøpe alle varene og tjenestene som kapitalistene kan produsere. Alle kapitalister i alle land har denne samme medisinen. Produsere mye og sørge for at det offentlige og det store flertallet av vanlige folk får dårligere råd. Derfor er det ingen medisin.

Globalisering

akp.no: Nå er hele verden ett marked?

JPA: Vi har en verden der folk blir stadig mer avhengig av hverandre. Den økende produktiviteten fører til at noen få bedrifter kan forsyne en halv verden med en bestemt vare. Antall arbeidere som blir trukket inn i systemet som produsenter øker. Stadig nye områder i økonomien blir vevd inn i hverandre. Vi kan si at produksjonen er samfunnsmessig, dvs den involverer alle. Vi kan godt bruke begrepet globalisering.

akp.no: Men alle disse er prisgitt hva eierne finner på.

JPA: Det blir helt meningsløst å opprettholde privat eiendomsrett over fabrikkene, jorda, transporten og råvarene når produksjonen allerede er samfunnsmessig. Produksjonen har en samfunnsmessig karakter, og strekker seg over hele verdenssamfunnet. Men produsentene (arbeiderne) i hele dette samfunnet har ikke makt over produksjonen. Ikke bare det, produktet av millioner arbeid eies av en liten eierklasse. Motsetninga mellom produksjonens samfunnsmessige karakter, der alle inngår i en arbeidsdeling og et felles marked, på den ene sida, og et lite mindretalls eierskap og tilegnelse på den andre sida, utgjør kapitalismens gordiske knute og inneholder dens undergang. Kapitalismen er overmoden for erstatning. Den fungerer i dag destruktivt. Da er det mye bedre at flertallet lager en plan for samfunnets produksjon og forbruk.

Gordisk knute

akp.no: Hvem hogger over den gordiske knuten?

JPA: Det er det bare arbeiderklassen som kan. Fordi arbeiderklassen er både eiendomsløse og individer som arbeider i fellesskap, de har kvalifikasjonene. Ved at samfunnet får siste ordet når det gjelder produksjon, blir det en plan: Flertallet bestemmer for første gang i historia. Så sosialismen er både nødvendig og mulig. Jeg synes jeg ser den komme.

Utviklingstvangen

akp.no: Du ser ingen løsning innafor kapitalismen?

JPA: Nei, den finnes ikke. Kjennetegnet ved kapitalismen er at hvis ikke enkeltkapitalistene forbedrer sin produktivitet og konkurransesituasjon, går de under. Det kan kalles *utviklingstvangen*. Men når det er private eiendomsforhold, blir det så håpløst, for det fører til overproduksjon. Det blir hele tida nye, makabre situasjoner der det blir for mange varer, som mange vil ha,

men som for få kan kjøpe.

Det er veldig svære motsigelser som rir kapitalismen og som gjør den forbigående som samfunnsystem. Det går an å lage et annet system som bygger på samarbeid i stedet for ødeleggende konkurranse i økonomien. Som setter menneskenes omsorg for hverandre som grunnleggende prinsipp i stedet for kravet om at alle skal være sin egen lykkes smed.

Sosialismen

akp.no: Kapitalismen har utvikla en samfunnsmessig produksjon. Moden for å bli tatt over av samfunnet?

JPA: Ja. Kapitalismen har utvikla seg slik at alt faktisk ligger mye bedre til rette for sosialismen nå enn for åtti eller femti år sia. Det er nå mulig å lage både omfattende planer og lokale, desentraliserte planer. Begge deler er nødvendig og ønskelig. Det trengs omfattende planer som omhandler flere folk, flere områder og som går over lengre tid. De vil handle om at jorda skal brukes slik at ikke vannet og lufta ødelegges, at naturen ikke svekkes. Enkeltområdene må tilpasses disse rammevilkåra. Lokale, desentraliserte planer kan utvikle produksjon, forbruk og styring ut fra de lokale behovene.

Demokrati er mulig

akp.no: Men statseiendom eller «samfunnsei» er ikke nok. Det var mye av det på 60-tallet i Norge, men ingen sosialisme.

JPA: Nei, «statseiendom» som begrep dekker over hvilken klasse det er som kontrollerer staten. Forutsetninga for at det store flertallet skal ha makta over økonomien, er at de klarer å organisere seg og skaper et statsapparat, ei makt, som sikrer flertallsdemokratiet.

akp.no: Lett å si?

JPA: Det er gode forutsetninger. Arbeiderklassen er mye større og mer erfaren. Svært mange har mye organisasjonserfaring. I fagforeningene får folk trening i forhandlinger og ledelse. Norge er et land hvor folk deltar i mye organisasjonsarbeid. Mange har erfaring med hva som er lekedemokrati og sirkus, og har kunnskap om hvordan folk kunne styre reelt. Kvinner deltar i den samfunnsmessige produksjonen på alle områder, både i yrkeslivet og i lokalsamfunnet. Produksjonsplaner finnes og er lette å lage. Folk har høyere utdanning. Internett er utbredt. Informasjon om det meste er tilgjengelig. Ved å gjøre all kunnskap og all programvare gratis, får folk makt. Folk kan flere språk. Folk har mer kunnskap om verden. Folk fra mange land jobber sammen. Alle viktige samfunnsmessige tendenser er internasjonale, det er vanskelig å holde ting skjult for folk.

Dette gjør det mulig å lage et demokrati der folk har makt over økonomien, er godt informert og kan styre samfunnet i den retninga de ønsker det. Kapitalismen har gjort sosialismen ikke bare nødvendig, men også mulig!

– Kapitalismen er overmoden for erstatning,

KAMP MOT KVINNEUNDERTRYKKING OG RASISME

Hundre klinkekuler ...

Legg hundre klinkekuler etter hverandre. Den første er reint blå. Den siste er helt grønn. Overgangen fra blått til grønt går gradvis over de 98 kulene imellom. Kan du sette fingeren på skillet mellom blått og grønt? Like umulig er det å definere «raser» blant mennesker, sa Morten Falck på et møte i Human-Etisk Forbund 17. september i Oslo.

akp.no

Morten Falck er journalist i *Aftenposten*, hvor han skriver om naturvitenskap hver søndag. Han er medlem av AKP og også skribent i AKPs tidskrift *Røde Fane*. Møtet hadde tittelen «Menneskeraser finnes ikke».

Menneseraser finnes ikke

Falck forklarte at rasebegrepet ikke gir mening for mennesket som biologisk art. Begrepet kommer da også fra historievitenskapen, hvor det blir utforma på 1700-tallet for å begrunne adelens herredømme. Det er en samfunnsmessig eller politisk konstruksjon. Siden har det søkt seg over i biologien og skapt en uendelighet av teorier for å rettferdiggjøre erobring, undertrykking, utbytting og krig.

Men nå slår biologien tilbake. Genetikken avviser begrepet menneskeraser helt kategorisk.

Glidende overganger

Det er umulig å finne flere forskjellige karaktertrekk som skiller ei gruppe av mennesker fra andre grupper. For det første er forskjellene innad i enhver gruppe av mennesker større enn forskjellene mellom gruppene, for det andre finnes det knapt noe ytre kjennetegn som ikke representerer en «gliden-

de overgang», som eksemplet med klinkekulene. Dette kommer av at menneskene til alle tider har vandret og har paret seg med hverandre.

Individuelle forskjeller

Nesten alle genetiske varianter forekommer i alle befolkningsgrupper. Det er større genetiske forskjeller mellom mennesker i Afrika enn mellom afrikanere og folk som bor andre steder. Det kommer av at menneskene har bodd lengre tid i Afrika og hatt bedre tid til å utvikle forskjeller. Men mennesket er en ung art, og forskjellene er små og overflatiske.

Det finnes arvelige og godt synlige forskjeller. Mørk eller lys hud, glatt eller krusete hår, blå eller brune øyne, nese- eller skalleform, kort og tett eller lang og slank figur – noe er tilfeldig, noe er tilpasning. I nord, der sola står lavt, trenger vi lys hud for å kunne danne tilstrekkelig A- og D-vitaminer. Men hudfargen henger ikke sammen

med andre forskjeller. Og ingen forskjeller i utseende kan knyttes til mentale egenskaper.

Rasebegrepet kan ikke løsrives fra sin opprinnelse, som innebærer at ulike raser har ulik verdi. Men genetikken gir ikke noe grunnlag for slike teorier

«Etnisk» tar over rasebegrepet

Begrepet «rase» er nyttig for undertrykkere. For hvis ulikheter i menneskenes situasjon i samfunnet er en følge av arv, nedlagt i biologien, er enhver kamp for å få slutt på ulikheten naturligvis nytteløs. Da er de sosiale forskjellene forutbestemt. Dette kalles determinisme.

Falck kom med en tankevekker til slutt: Det er få som bruker ordet «rase» i dag. Men «etnisk» ser ut til å overta som «objektiv» begrunnelse for sosiale skiller mellom folk. Hva skal vi med sånne begreper? Vi må ta utgangspunkt i likheter og ikke i forskjeller mellom folk, sa Morten Falck.

Vellykka «Kvinner på tvers»!

Den 20. og 21. september ble den tiende konferansen *Kvinner på tvers* holdt i Oslo.

akp.no

Hundreogførti kvinner og noen menn var til stede fra foreninger og forbund som Oslo Sporveiers Arbeiderforening, Norsk kabinforening, Utdanningsforbundet, Nei til EU, Fellesorganisasjonen i flere fylker, Jern og Metall Oslo, Kvinnefronten og Ottar, El- og IT-forbundet, Kvinneuniversitetet, Nopof, Oslo Grafiske kvinne-

klubb, Fagforbundet, Norsk Sykepleierforbund Oslo og Skolenes Landsforbund.

På deltakernes bord lå det et flott blad som bare var noen timer gammelt. Det er skrevet av Siri Jensen for *Kvinner på tvers* og inneholder artikler om kvinnelønnskampen og kampen for sekstimersdagen, erfaringer med samarbeidet «på tvers» av meninger og organisasjoner, intervjuer med kvinner som har vært sentrale i ulike kamper, forholdet mellom kjønn og klasse og mye mer!

Bladet eller heftet er i A4-format med 64 sider. Det kunne godt

vært trykt som ei bok på 120 sider, og hadde kanskje fått mer prestisje, men til gjengjeld blitt mye dyrere. Så benytt anledningen! Bladet er noe alle må ha som er opptatt av hva som skjer i arbeiderklassen.

Bladet kan bestilles fra *Kvinner på tvers* c/o Norsk Sykepleierforbund, Oslo, boks 539 Sentrum, 0104 Oslo.

E-post: oslo@sykepleierforbundet.no. Betaling til kontr. 7068.05.16675

Pris: 50 kr. Ved bestilling av mer enn 100 hefter er prisen 40 kr pr. hefte + porto.

Hefte fra *Kvinner på Tvers*

Hefte fra kvinneutvalget

Dette er et hefte som baserer seg på en innledning som Astrid Melheim og Turid Kjernlie fra Kvinneutvalget i AKP holdt på Rød sommerleir i juli. Det tar opp aktuelle politiske tendenser, og spør om vi ser en «patriarkatets revansj» mot kvinnene i dag.

Bestilles fra AKP. Pris 20 kr + porto.

Råd til arbeiderkvinner som kjører trikken og bussen

Problemet: Kvinnelige trikkførere blir helt gale av å sitte stille, av å kjøre mastodonttrikker i trange gater med ville bilkjørere over alt. Av ensformigheten, uke etter uke, måned etter måned, år etter år. «Jobbrotasjon!» roper de etter. «Vi vil gjøre noe annet hver femte uke! En gang i halvåret! Hjelp!»

Når sjefene sier nei, er Hexa Alexas råd: Bli gal. Alle på en gang. Ellers virker det ikke.

– Syng for passasjerene i høyttaleren: «They're coming to take me away,

ha-haaa! They're coming to take me away, ho-ho, hee-hee, ha-haaa!»

– Si navnet på neste stasjon feil. Ta med Bergen, Ålesund, Hardangervidda, Andøya, Helgøya, Madras, Honolulu, Volga og alle andre steder som du lengter etter.

– Fornærm passasjerene og si straks unnskyld: Hold kjeft, jævla kjerring, unnskyld, direktøren min er slem og spiser maten min. (Det vil bringe dem over på din side, og du vil også få mat.)

– Når en mann kaller deg jævla hore fordi stemplingsmaskina ikke virker, sier du at direktøren ødela den da han skulle stjele stemplene. (Hvis sjefen får høre hva du har sagt, bare nekt, du husker ingenting

etter at du ble gal.)

– Gå til en gård med dyr og ta opp lydene på kassett. Finn hane og høne, flodhest, sultne geiter som roper maaaaaa maaaaaa, og okse. Spill dem over høyttaleren mens du blir som dyrene, rop som dem, sammen med dem, en time eller to, samtidig som du kjører trikken lystig videre.

– Hvis ikke noe av dette hjelper, er det bare en utvei. Ta opp talene til sjefene i kommunen og til direktøren der de snakker om hvor viktig det er å utvikle et godt arbeidsmiljø, og spill dem om og om igjen for passasjerene dine. Det vil bringe også dem til vanvidd, de løper ut og kommer aldri igjen.

I redsel for konkurs vil

sjefene gå med på alle krav om jobbrotasjon. Dere har vunnet.

Hexa Alexa

HEXA ALEXA | nr 9

ANTI-KOMMUNISMEN

Hagtvet trekker tilbake beskyldningene

– AKP går ikke til rettssak

Dette innlegget har stått på trykk i Dagbladet. Se «Hagtvet-debatten» på

www.akp.no/omakp/bh-debatt

Jorun Gulbrandsen
leder av AKP

Den 16. og 17. juli siterte Bernt Hagtvet i *Dagbladet* Torben Weinreich som i følge *Weekendavisen* sa at AKP drev våpentrening og at det var en betingelse for medlemskap i AKP at man måtte være villig til å drepe sin familie og sine venner. Hagtvet tok Weinreichs ord for sannhet, og bygde på dem når han utfordret AKP:

«Kanskje er ikke avstanden fra AKP til Pol Pot så lang likevel? Hva sier norske m-l-ere til dette i dag? Stilt overfor denne ideologien var de norske m-l-erne som rådyr fastfrosset i lyskjeglen fra en bil: fjetret. *Kunne ikke Steigan og hans kolleger være ærlig på dette punkt? Si det like ut og beklage det, uten forskjønnende omskrivninger og forsøk på å unnfly det moralske ansvaret?*» (Hagtvets utheving)

Dokumentere eller trekke

Siden Hagtvet med dette beskyldte AKP for å drive kriminelle handlinger,

bad vi ham dokumentere eller trekke påstanden tilbake. Hvis ikke, var vi villig til å be retten om hjelp. Denne saka er godt kjent via mediene.

I et innlegg i *Dagbladet* 22. august avkrefter Bernt Hagtvet at han noen gang har ment dette:

«Mye vil åpenbart stå på hva man legger i ordet «våpentrening». Jeg har ikke påstått at det fantes et partivedtak for annen våpentrening enn den man fikk gratis i Forsvaret.» Hagtvet sendte *Dagblad*-teksten til Jorun Gulbrandsen dagen før den stod på trykk. Vi setter pris på at også denne setningen da var med: «Det er som sagt også tøv å påstå at jeg går god for påstanden at «man må være villig til å drepe sine familie og venner» for å bli medlem av partiet, som JG så absurd påstår.»

«Jeg har aldri sagt eller ment»

Tilbake til *Dagblad*-artikkelen: «AKP-lederen har i flere aviser skrevet at jeg har fremkommet med to påstander: 1. «AKP drev med våpentrening», og 2. «For å bli medlem i AKP må man være villig til å drepe sin familie og sine venner». Jeg blir så oppgitt over at deltakere i en offentlig debatt ikke kan forholde seg mer nøyaktig til en tekst og journalister gjengi mer presist! I *Dagsavisen* 16.8 trykkes f.eks. en uttalelse om at

AKPere måtte være villig til å drepe sin familie for å bli med i partiet, etc. som utlegges som et sitat av meg. Det er naturligvis tøv. Jeg har aldri sagt og ment noe slikt.»

AKP tar til etterretning at Bernt Hagtvet herved offentlig, i *Dagbladet*, avkrefter at han noen gang har ment at AKP drev organisert våpentrening for sine medlemmer eller at det skulle være en betingelse for medlemskap i partiet at en om nødvendig var villig til å begå drap på sine venner og familie. Han går ikke god for disse to påstandene.

Vi visste at han ikke kunne føre sannhetsbevis.

Trekker, men beklager ikke

Hagtvet er likevel ikke rakrygget nok til å beklage at han har spredt disse grove og usanne påstandene. Han forsøker videre å røyklegge tilbaketog med nye beskyldninger som er like feilaktige som de opprinnelige. For så vidt kunne det være grunnlag for å kreve også de nye beskyldningene hans (i *Dagbladet* 22/8) kjent døde og maktesløse. Men vi ønsker ikke å befatte oss med Hagtvet på dette planet mer. En person som trekker tilbake grovt fornærmende og feilaktige beskyldninger, men i stedet for å beklage dem, framsetter nye påstander som skal dekke

over tilbaketog, fortjener ikke å bli tatt alvorlig. AKP vil derfor ikke, på det grunnlag som nå foreligger, gå videre med denne saken i rettsvesenet.

Virkeligheten betyr ingenting

Bernt Hagtvet påstår i *Dagbladet* 22/8 bl.a. at partiet sto for en ekstrem volds-ideologi og at det lå i maoismen at man hadde som politisk linje å henrette politiske motstandere. Dette er tøv, og det vil bli like umulig for Hagtvet å finne belegg for dette som for de beskyldningene han nå trekker tilbake.

Hagtvets enkle logikk er at et parti som kaller seg revolusjonært og maoistisk nødvendigvis må være tilhenger av vold som politisk metode. Det har Hagtvet bestemt seg for på forhånd. Uten å ha undersøkt de faktiske forhold, utleder han fra dette at AKP hadde som linje å forberede sine medlemmer på voldsbruk mot politiske motstandere. 30 års ikkevoldelig praksis influerer ikke på Hagtvets virkelighetsoppfatning.

Det er tankevekkende at en person som besitter en lærestol i statsvitenskap ved et av våre universiteter, har et så useriøst forhold til fakta.

Standardverk?

I kjølvannet av «Hagtvet-debatten» foreslo redaktøren av *Dag og Tid*, Svein Gjerdåker, at «Kommunismens svarte bok» utgis på norsk. Noen trykker boka til sitt bryst. Den er også møtt med mye kritikk fra mange hold. Historikeren Lars Borgersrud skrev denne kommentaren i *Dag og Tid*.

Lars Borgersrud
historiker

Redaktør Svein Gjerdåker utroper i *Dag og Tid* 30. august boka *The Black Book of Communism* av Stéphane Courtoise (red) til «standardverket om dei kommunistiske ugjerningane i det 20. århundret». Han klager over at den knapt er kjent her hjemme og etterlyser utgiving på norsk og bokmelding i tidsskrifter. Odd-Bjørn Fure, som og er intervjuet, uttaler seg i liknende baner, selv om han og omtaler forordet i boka som «en blanding av vitskap og ideologisk krossstog».

Få kilder

Boka er på over 800 sider, med få henvisninger til kilder. Derfor er det et stort prosjekt å vurdere mengden av opplysninger som den bringer. Jeg skal ikke forsøke å gi meg inn på det. Men det eneste forfatterne skriver om norske forhold er lett å vurdere. Det dreier

seg om hendinger i det norske kommunistpartiet under partioppgjøret i 1949, som er beskrevet i kapittelet «The Comintern in action» av Curtoise selv og Jean-Louis Panné på s. 332–333.

Framstillingen i boka er som følger: NKPs generalsekretær Peder Furubotn, som hadde «unnslyppet utrenskninger» i Moskva «ved å flykte til Norge i 1938», ble i 1949 beskyldt av en «sovjetagent ved navn Strand Johansen» for titoisme og deretter kastet ut av partikontorene med våpenmakt. Så «barrikaderte Furubotn seg i huset sitt sammen med noen få væpnede kolleger. Mesteparten av de væpnede styrkene til Norges Kommunistiske Parti døde i den påfølgende skuddvekslingen (gunfight)».

Ville fantasier

Dette er en beskrivelse hentet ut av de vildeste fantasier og det har en tilsynelatende kilde. Curtoise/Panné har utstyrt avsnittet med en henvisning til Torgrim Titlestads bok *I Stalins skygge* (1997), men uten noen sideangivelse. Selv om Titlestads sterke engasjement for å bringe Furubotns side av partikonflikten fram i lyset er vel kjent, også gjennom boka *I Stalins skygge*, så er det ikke dekning for noe slikt verken i dette eller andre av hans arbeider. Det finnes en rekke andre fagverk som også beskriver partioppgjøret i 1949, skrevet både før og etter Titlestads bok, men ingen er vist til av Curtoise/Panné. Så hvor har forfatterne dette fra? Det er ikke godt å si. Men det reiser selvfølgelig

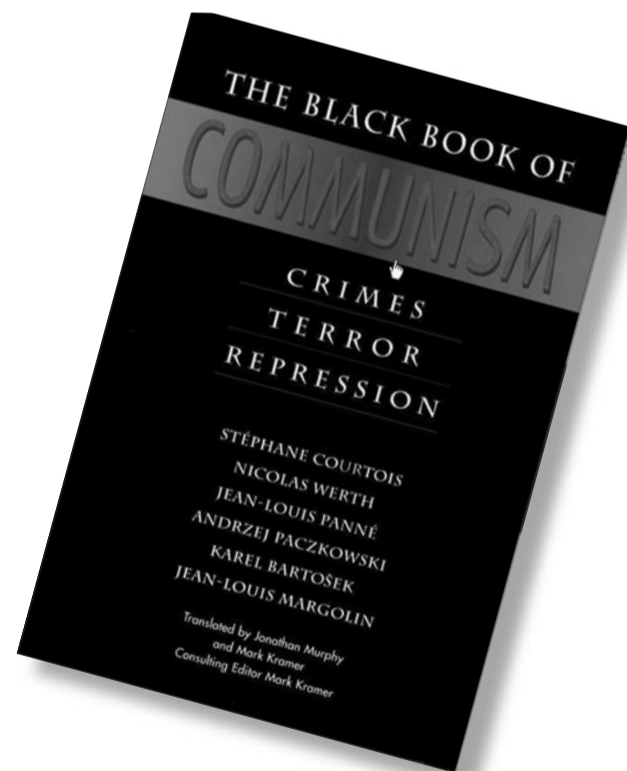
spørsmål om kildebruk i verket. Det spørs om norske historikere vil være særlig begeistret hvis utenlandske historikere følger Gjerdåkers anbefaling og bruker verket som standardverk for referanser når det gjelder nevnte norske forhold.

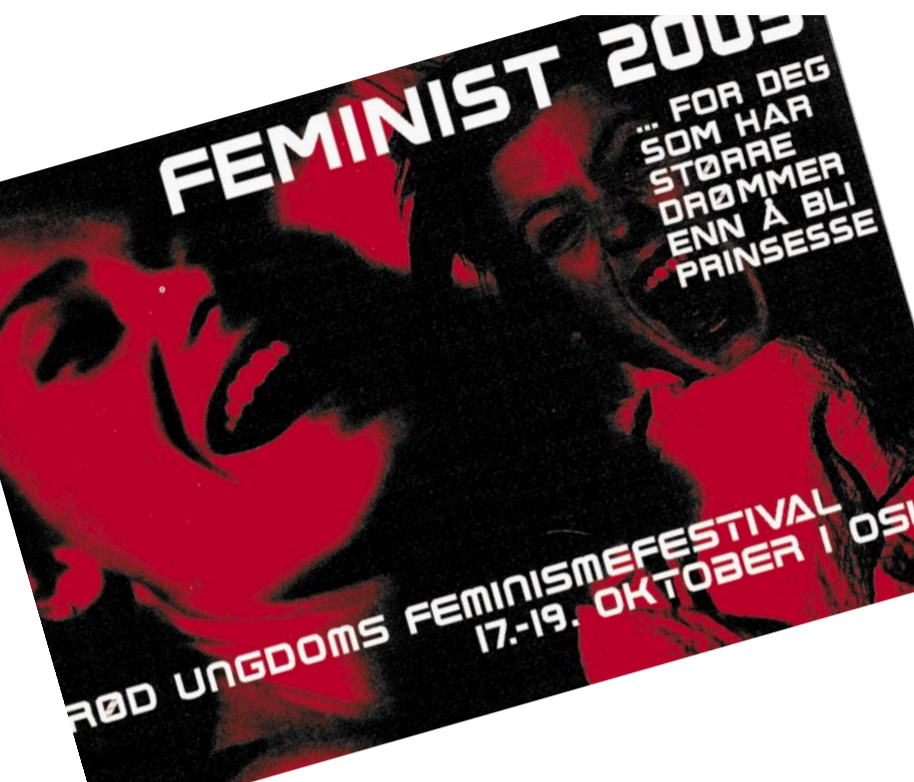
Kvalitetssikring

Gjerdåker skriver at boka viser at «den marxistisk-kommunistiske ideologien og utopien har ført til døden for

nærare 100 millioner menneske». Skal vi ta en slik påstand på alvor, så bør vi kanskje trekke fra de som «døde» i den imaginære «skuddvekslinga» (the gunfight) i Norge i 1949? En kan jo spørre seg om det ligger like kvalitets-sikra opplysninger bak reknestykkene i resten av boka?

(Innlegget har tidligere stått på trykk i *Dag og Tid*.)

Feminismefestival!

17.til 19.oktober vert det feminisme-festival i Oslo. akp.no prata med Jenny Maria Lundgaard, jentepolitisk ansvarleg i Raud Ungdom, for å høyra meir om kva det er for noko.

Magnus Bernhardsen

– Kva skal skje på festivalen, Jenny?

– Me vil freista å gjera feminis-mefestivalen endå meir som ein festi-val denne gongen. Det vert politiske verkstader – bøllekurs, feminismekurs fot gutar, verkstader om abort, seksuell trakassering, feministisk teori, prosti-tusjon og so bortetter. Me skal ha kon-sertar, og det vert kreative verkstader. På dei kreative verkstadene vil me freis-ta å bryta med kjønnsrollene; breake-verkstad for jenter, ballettverkstad for

gutar.

– Kven kjem på konferansen?

– Alle feministar bør koma – det vert nok 250 deltakarar frå heile landet. Det er svært gledeleg at av dei som har meldt seg på til no er det stort sett berre jenter som ikkje har vore i kontakt med Raud Ungdom før. Medlemene og dei gamle travarane melder seg på i siste lita... Programmet er lagt opp slik at det er noko til glede for nye deltakarar, og noko for dei som har vore med før. Spørsmåla me tek opp er lette å forhal-da seg til, dei handlar om kvardagen til folk.

Tid: 17.-19. oktober

Stad: Engebråten skule i Oslo

Pris: 250 med overnatting og mat
Les meir: www.sosialisme.no

Jubileumsfest

Laurdag 4. oktober, kl 20:00

Nordnes bydelshus, Bergen

Påmelding innan 24.09 til

tevalen@online.no eller astrid.olsen@stud.ent.uib.no

Nei til EUs kvinnekongress

18.-19. oktober

Bygdelagshuset

Nordahl Bruns gate 22, Oslo

Pris: 200 kroner

Påmelding: innan 1. oktober til

Anne Kjersti Toft

E-post: anne.toft@neitileu.no,

Telefon: 23 35 45 95

Faks: 23 35 45 85

www.neitileu.no

Feminist 2003

17.-19. oktober

Raud Ungdoms feminisemefestival

Oslo

Tlf: 22989070

E-post: ru@sosialisme.no

www.sosialisme.no

Stopp okkupasjonen av Irak! Hent soldatane heim!

25. oktober

Internasjonal aksjonsdag

Demonstrasjonar rundt om i landet

www.ingenkrig.no/hentsoldatenehjem

Jubileumskonferanse

25.-26. oktober

Arr: AKP i Trondheim

Tid og sted: se annonser i Klassekampen.

Program:

Fredag 24. Rødt holocaust – myte eller realitet? Kjell S. Johansen.

Lørdag 25. Kvinner mot kapitalismen. Liv Gulbrandsen.

Imperialismeteorien – utdatert eller aktu-ell? Arnliot Ask.

Søndag 26. Sosialisme i Norge? Kenneth Fuglesmo.

Vi taper aldri!

14.-16. november

Ungdomskonferanse mot EU

Oslo

www.vitaperaldri.no

Utveier

30. oktober til 2. november

Globaliseringskonferansen 2003

Oslo

www.globalisering.no

Få med deg siste nytt på
www.akp.no

Ja, eg vil ha akp.no tilsend i posten, gratis!

Eg vil ha meir informasjon om AKP

Eg vil selja «Krigen mot Irak – motivene bak»

Boka kostar 50 kroner. Send meg ___ bøker

Eg vil dela ut akp.no. Send meg ___ aviser

Eg vil vita meir om Raud Ungdom

Namn

Adresse

Postnr/-stad

E-postadresse

Fødeår

Telefonnr.

Hugs
porto

AKP

Osterhausgata 27

0183 OSLO